

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.68
din 29.01.2014

Dosar nr.: 566/2013

Petiția nr.: 4805/16.07.2013

Petent: I.D., prin Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș

Reclamat: T.P., Primar mun. Pitești, jud. Argeș

Obiect: amplasarea rampei de gunoi lângă blocul petentului și amenajarea în fața blocului a unui loc de joacă pentru copii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. I.D. cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatorilor

I.2.1. T.P., Primar al mun. Pitești,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petiție a fost redirecționată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor prin care sesizează aspecte ce privește amplasarea unei rampe de gunoi lângă blocul petentului precum și amenajarea unui loc de joacă în fața blocului pentru copii.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5209 din 07.08.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5209 din 07.08.2013 a fost citat reclamatul. La audierile din data de 28.08.2013 părțile nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția redirecționată de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (A.N.P.C), petentul se consideră discriminat de către Primarul municipiului Pitești, din cauza amplasării rampei de gunoi lângă blocul acestuia, precum și datorită amenajării unui loc de joacă pentru copii în fața blocului său, considerând injust faptul că este nevoit să suporte „mizeriile aduse de alți locatari,,.

Susținerile reclamatului

4.2.1. Prin adresa nr. 5460 din 20.08.2013, Autoritatea administrației publice locale, arată că, prin amenajarea unui loc de joacă pentru copii, precum și amplasarea rampei de colectare a gunoiului menajer ce provine de la locatarii imobilelor blocurilor din imediata vecinătate, nu a generat nici direct, nici indirect o situație discriminatorie în ceea ce îl privește pe petiționar, din punct de vedere al obligațiilor ce îi revin, a asigurat spații de utilitate publică care să poată servi nevoilor comunității; rampa de gunoi amplasată la o distanță de 15,40 m față de bloc cu respectarea O.M.Sanătății nr. 536/1997, cu privire la locul de joacă pentru copii, acesta este amplasat pe partea laterală a blocului de locuințe fiind împrejmuț și întreținut. În anexă au fost transmise planurile cuprinzând ambele amplasamente.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare “sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1

alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor lor în legătură cu amplasarea rampei de gunoi în apropierea condominului unde locuiește precum și amplasarea unui teren de joacă pentru copii în apropierea aceluiași bloc de locuințe. Astfel, petentul arată că la câțiva metri de bloc se află rampa de gunoi și este nevoit să suporte mizeria adusă de toți locatarii din zonă. De asemenea, o altă situație considerată a fi discriminatorie este aceea că Primăria a emis o hotărâre prin care se va înființa loc de joacă pentru copii aproape de bloc la solicitarea altor locatari de la alte asociații fără a fi înștiințați sau consultați locatarii din blocul unde locuiește petentul. Față de aceste aspecte petentul susține că Hotărârea Consiliului Local nr. 403 din 28.10.2010 este abuzivă și discriminatorie pentru faptul că se face separație între locuitorii orașului.

5.4. Partea reclamată arată că prin amenajarea unui loc de joacă pentru copii, precum și amplasarea rampei de colectare a gunoiului menajer ce provine de la locatarii imobilelor blocurilor din imediata vecinătate, nu a generat nici direct, nici indirect o situație discriminatorie în ceea ce îl privește pe petiționar, din punct de vedere al obligațiilor ce îi revin, a asigurat spații de utilitate publică care să poată servi nevoilor comunității; rampa de gunoi amplasată la o distanță de 15,40 m față de bloc cu respectarea O.M.Sanătății nr. 536/1997, cu privire la locul de joacă pentru copii, acesta este amplasat pe partea laterală a blocului de locuințe fiind împrejmuit și întreținut.

5.5. Colegiul observă că potrivit susținerilor părții reclamate, rampa de gunoi este amplasată la o distanță de 15,40 m față de bloc respectând O.M.Sanătății nr. 536/1997, cu privire la locul de joacă pentru copii, acesta este amplasat pe partea laterală a blocului de locuințe fiind împrejmuit și întreținut.

5.6. Luând act de susținerile contradictorii ale părților și înscrisurile aflate la **dosar, în opinia Colegiului director, împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, constată cu nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit art. 2 din O.G. 137/2000 republicată prin inexistența unui criteriu** de discriminare interzis. Potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenența la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,*„.

Ceea ce însă interesează, din punctul de vedere al unei eventuale discriminări, este existența unui raport de cauzalitate între fapta imputată și un eventual criteriu interzis (oricare din cele enumerate în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000). Natura discriminării,

sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, a unui motiv, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct între faptele imputate și un eventual criteriu. **Alin. (3)** prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

5.7 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.8. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în prezenta speță, Colegiul este de opinie că nu pot fi reținute prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui criteriu interzis (rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau alt criteriu). Raportat la obiectul petiției și la prevederile art. 2 din OG nr. 137/2000, Colegiul director a constatat faptul că petentul nu a indicat nici unul dintre criteriile prevăzute de lege, condiție obligatorie pentru constatarea existenței unei fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea petiției ca urmare a lipsei criteriului, raportat la prevederile O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

CAZACU IOANA LIANA – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 27.02.2014

Redactat și motivat de S.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.